ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
F. G. JACOBS
της 30ής Απριλίου 1996 *

1. Στην παρούσα υπόθεση το Δικαστήριο καλείται να αποφανθεί επί του κύρους δύο κανονισμών με τους οποίους επιβλήθηκε ελάχιστη τιμή εισαγωγής κατεψυγμένων φραουλών που εισήχθησαν από την Πολωνία μεταξύ Ιουλίου 1990 και Σεπτεμβρίου 1991. Το Hauptzollamt (Κεντρικό Τελωνείο) Stuttgart-West επέβαλε εξισωτική εισφορά επί των εισαγωγών που πραγματοποίησε η Binder GmbH & Co. International, αιτούσα της κύριας δίκης, λόγω μη τηρήσεως της ελάχιστης τιμής εισαγωγής. Ενώπιον του Finanzgericht Baden-Württemberg η Binder αμφισβήτησε την εξισωτική εισφορά και το κύρος των κανονισμών περί μέτρων διασφαλίσεως. Το Finanzgericht απευθύνθηκε στο Δικαστήριο ως προς το ζήτημα του κύρους των κανονισμών.

Η σχετική κοινοτική νομοθεσία

2. Κατά τα έτη που προηγήθηκαν της λήψεως των επιμάχων μέτρων διασφαλίσεως η Κοινότητα συνήψε σειρά ετησίων συμφωνιών με την Πολωνία, με τις οποίες η Πολωνική Κυβέρνηση συμφώνησε να διασφαλίσει την τήρηση μιας μέσης τιμής για τις κατεψυγμένες φράουλες που εισάγονται στην Κοινότητα από την Πολωνία. Η τελευταία από τις συμφωνίες αυτές αφορούσε την περίοδο εμπορίας που έληγε στις 31 Μαΐου 1990. Όπως όμως εξηγεί η Επιτροπή στις γραπτές παρατηρήσεις της, η συμφωνία αυτή επηρεάστηκε από την κατάρρευση του πολιτικού συστήματος στις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης το 1989. Η φιλελευθεροποίηση του οικονομικού συστήματος στην Πολωνία είχε ως συνέπεια την αδυναμία των πολωνικών αρχών να ελέγξουν τις εξαγωγές και να διασφαλίσουν την τήρηση της μέσης τιμής εισαγωγής που είχε συμφωνηθεί με την Κοινότητα.

3. Αποτέλεσμα των πολιτικών αυτών αλλαγών ήταν η μείωση της τιμής των εισαγομένων από την Πολωνία κατεψυγμένων φραουλών, κατά τους πρώτους πέντε μήνες του 1990, με παράλληλη αύξηση του όγκου των εισαγωγών. Κατόπιν αιτήματος της Κυβερνήσεως του Ηνωμένου Βασιλείου η Επιτροπή αποφάσισε να λάβει μέτρα διασφαλίσεως κατά των εν λόγω εισαγωγών.

4. Οι διατάξεις βάσει των οποίων η Επιτροπή έλαβε τα μέτρα διασφαλίσεως περιέχονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) 426/86 του Συμβουλίου, της 24ης Φεβρουαρίου 1986, για την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των μεταποιημένων οπωροκηπευτικών [1] (στο εξής: βασικός κανονισμός). Στο άρθρο 1 του βασικού κανονισμού προβλέπεται ότι αυτός εφαρμόζεται, μεταξύ άλλων, επί των κατεψυγμένων φραουλών. Το άρθρο 15 προβλέπει ότι η εισαγωγή κατεψυγμένων φραουλών υπόκειται στην προσκόμιση

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η αγγλική.

1 — ΕΕ 1986, L 49, σ. 1.

άδειας εισαγωγής. Μέτρα διασφαλίσεως μπορούν να ληφθούν βάσει του άρθρου 18, το οποίο προβλέπει τα ακόλουθα:

«1. Αν, εντός της Κοινότητας, η αγορά ενός ή περισσοτέρων από τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 υφίσταται ή ενδέχεται να υποστεί, λόγω εισαγωγών ή εξαγωγών, σοβαρές διαταραχές που θα μπορούσαν να θέσουν σε κίνδυνο τους στόχους του άρθρου 39 της Συνθήκης, μπορούν να εφαρμοστούν κατάλληλα μέτρα στις εμπορικές συναλλαγές με τις τρίτες χώρες έως ότου εκλείψουν οι διαταραχές ή η απειλή διαταραχών.

Το Συμβούλιο, καθορίζει με ειδική πλειοψηφία μετά από πρόταση της Επιτροπής, τις λεπτομέρειες εφαρμογής της παρούσας παραγράφου και ορίζει τις περιπτώσεις και τα όρια εντός των οποίων τα κράτη μέλη μπορούν να λάβουν συντηρητικά μέτρα.

2. Αν προκύψει η κατάσταση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η Επιτροπή, κατόπιν αιτήσεως ενός κράτους μέλους ή με δική της πρωτοβουλία, αποφασίζει τα αναγκαία μέτρα τα οποία ανακοινώνονται στα κράτη μέλη και εφαρμόζονται αμέσως.

Σχετικά με τις αιτήσεις που υποβάλλονται από κράτη μέλη, η Επιτροπή αποφασίζει εντός 24 ωρών από της λήψεως της αιτήσεως.

3. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να φέρει ενώπιον του Συμβουλίου τα μέτρα που έλαβε η Επιτροπή εντός προθεσμίας τριών εργασίμων ημερών από την ημέρα της ανανοίνωσής τους. Το Συμβούλιο συνέρχεται χωρίς καθυστέρηση. Το Συμβούλιο μπορεί να τροποποιήσει ή να ακυρώσει το εν λόγω μέτρο με ειδική πλειοψηφία.»

5. Η διάταξη του δεύτερου εδαφίου του άρθρου 18, παράγραφος 1, τέθηκε σε εφαρμογή με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 521/77 του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 1977, περί καθορισμού των λεπτομερειών εφαρμογής των μέτρων διασφαλίσεως στον τομέα των μεταποιημένων προϊόντων με βάση τα οπωροκηπευτικά [2] (στο εξής: κανονισμός εφαρμογής). Ο κανονισμός εφαρμογής θεσπίστηκε αρχικώς προς εφαρμογή του ακριβώς ταυτόσημου άρθρου 14 του κανονισμού (ΕΟΚ) 516/77 του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 1977 [3]. Μετά την αντικατάσταση του κανονισμού αυτού με τον βασικό κανονισμό, διατηρήθηκε σε ισχύ ο ίδιος κανονισμός εφαρμογής. Οι κρίσιμες για την παρούσα υπόθεση διατάξεις περιλαμβάνονται στα άρθρα 1 και 2 του κανονισμού εφαρμογής, τα οποία έχουν ως εξής:

«Άρθρο 1

2 — ΕΕ ειδ. έκδ. 03/017, σ. 251. Ο κανονισμός καταργήθηκε από 1ης Ιουλίου 1995 με τον κανονισμό (ΕΚ) 3290/94 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με τις προσαρμογές και τα μεταβατικά μέτρα στον τομέα της γεωργίας που είναι αναγκαία για την εφαρμογή των συμφωνιών οι οποίες έχουν συναφθεί στο πλαίσιο των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του γύρου της Ουρουγουάης (ΕΕ 1994, L 349, σ. 105)· βλ. άρθρο 6 και παράρτημα XIV.

3 — ΕΕ ειδ. έκδ. 03/017, σ. 226.

Για να εκτιμηθεί, αν εντός της Κοινότητος η αγορά ενός ή περισσοτέρων από τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) 516/77 υφίσταται ή απειλείται να υποστεί λόγω των εισαγωγών ή εξαγωγών σοβαρές διαταραχές, δυνάμενες να θέσουν σε κίνδυνο τους στόχους του άρθρου 39 της Συνθήκης, λαμβάνονται ιδιαιτέρως υπόψη:

α) ο όγκος των πραγματοποιουμένων ή των προβλεπομένων εισαγωγών ή των εξαγωγών·

β) οι διαθέσιμες ποσότητες των προϊόντων στην αγορά της Κοινότητος·

γ) οι τιμές που εφαρμόζονται στην αγορά της Κοινότητος για τα εγχώρια προϊόντα ή η προβλεπόμενη εξέλιξη των τιμών αυτών και ιδίως η τάση τους για υπερβολική πτώση ή άνοδο σε σχέση με τις τιμές των τελευταίων ετών·

δ) οι τιμές που εφαρμόζονται στην αγορά της Κοινότητος αφού αναχθούν σε συγκρίσιμο στάδιο για προϊόντα προελεύσεως τρίτων χωρών και ιδίως η τάση τους για υπερβολική πτώση, αν η ανωτέρω κατάσταση εμφανίζεται λόγω των εισαγωγών.

Άρθρο 2

1. Όταν εμφανίζεται η κατάσταση που αναφέρεται στο άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 516/77, τα μέτρα τα οποία δύνανται να ληφθούν κατ' εφαρμογή των παραγράφων 2 και 3 του εν λόγω άρθρου είναι:

α) για τα προϊόντα που υπόκεινται στο καθεστώς των πιστοποιητικών εισαγωγής:

— η ολική ή μερική παύση της εκδόσεως πιστοποιητικών, η οποία συνεπάγεται τη μη αποδοχή νέων αιτήσεων,

— η ολική ή μερική απόρριψη των εκκρεμών αιτήσεων για έκδοση πιστοποιητικών·

β) (...)

γ) για όλα τα προϊόντα:

— ένα σύστημα ελαχίστων τιμών, σε επίπεδο χαμηλότερο των οποίων οι εισαγωγές δύνανται να υποβάλλονται στον όρο, να πραγματοποιούνται σε τιμή τουλάχιστον ίση με την ελάχιστη τιμή που καθορίστηκε για τα εν λόγω προϊόντα,

— (...).

2. Τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεν είναι δυνατό να ληφθούν παρά κατά το μέτρο και για τη διάρκεια που κρίνονται απολύτως αναγκαία. Λαμβάνουν υπόψη την ιδιαίτερη κατάσταση των προϊόντων κατά τη διάρκεια της διακινήσεώς τους προς την Κοινότητα. Πρέπει να αφορούν μόνο τα προϊόντα που προέρχονται από τρίτες χώρες ή προορίζονται γι' αυτές. Δύνανται να περιοριστούν σε ορισμένες προελεύσεις, καταγωγές, προορισμούς, ποιότητες ή εμφανίσεις. Δύνανται να περιοριστούν στις εισαγωγές με προορισμό ορισμένες περιοχές της Κοινότητος ή στις εξαγωγές προελεύσεως τέτοιων περιοχών.

(...)».

6. Από 31ης Ιουλίου 1990 επιβλήθηκε ελάχιστη τιμή εισαγωγής για κατεψυγμένες φράουλες εισαγόμενες από την Πολωνία, δυνάμει του βασικού κανονισμού και του κανονισμού εφαρμογής, με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2198/90 της Επιτροπής, της 27ης Ιουλίου 1990, περί των μέτρων διασφαλίσεως που πρέπει να εφαρμοστούν στις εισαγωγές κατεψυγμένων φραουλών, κατεψυγμένων σμέουρων, προσωρινά διατηρουμένων φραουλών και προσωρινά διατηρουμένων σμέουρων, καταγωγής Πολωνίας [4] (στο εξής: πρώτος κανονισμός περί μέτρων διασφαλίσεως).

7. Το προοίμιο αναφέρεται στον ανταγωνισμό τρίτων χωρών που προσφέρουν τιμές αισθητά κατώτερες από εκείνες στις οποίες μπορούν να διατεθούν στο εμπόριο τα κοινοτικά προϊόντα. Υπογραμμίζει ότι κατά το 1989 και τους πρώτους έξι μήνες του 1990 οι εισαγωγές ήταν σημαντικά υψηλότερες από τον μέσο όρο των τελευταίων τριών ετών. Συμπερασματικά τονίζεται ότι «υπό τις συνθήκες αυτές, η κοινοτική αγορά απειλείται να υποστεί σοβαρές διαταραχές που θα μπορούσαν να θέσουν σε κίνδυνο τους αντικειμενικούς στόχους που καθορίζονται στο άρθρο 39 της Συνθήκης» και ότι, κατά συνέπεια, είναι αναγκαίο να εφαρμοστούν μέτρα διασφαλίσεως. Σκοπός των μέτρων αυτών είναι «να εμποδίσουν τη διάθεση των εισαγόμενων προϊόντων σε ασυνήθιστα χαμηλές τιμές». Ο σκοπός αυτός μπορεί να επιτευχθεί με την επιβολή ελάχιστης τιμής εισαγωγής στην Κοινότητα. Οι τιμές αυτές καθορίζονται λαμβανομένων υπόψη των τιμών που είχαν συμφωνηθεί προηγουμένως με την ενδιαφερόμενη χώρα, καθώς και της ποιότητας και της παρουσίασης των σχετικών προϊόντων.

4 — ΕΕ 1990, L 198, σ. 53.

8. Οι κρίσιμες για την παρούσα υπόθεση διατάξεις του πρώτου κανονισμού περί μέτρων διασφαλίσεως προβλέπουν τα ακόλουθα:

«Άρθρο 1

1. Κατά την εισαγωγή στην Κοινότητα κατεψυγμένων φραουλών (...) καταγωγής Πολωνίας, η ελάχιστη τιμή που πρέπει να τηρείται καθορίζεται ως εξής:

(ECU/100 kg καθαρού βάρους)

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή των εμπορευμάτων	Ελάχιστη τιμή κατά την εισαγωγή
0811 10 90	Κατεψυγμένες φράουλες χωρίς προσθήκη ζάχαρης	88
(...)		

2. Όταν η τιμή κατά την εισαγωγή είναι κατώτερη από την ελάχιστη τιμή που αναφέρεται ανωτέρω, εισπράττεται εξισωτική εισφορά ίση με τη διαφορά των δύο αυτών τιμών.

Άρθρο 2

1. Τηρείται η ελάχιστη τιμή κατά την εισαγωγή, όταν η τιμή κατά την εισαγωγή, εκφρασμένη στο νόμισμα του κράτους μέλους εισαγωγής, δεν είναι κατώτερη από την ελάχιστη τιμή κατά την εισαγωγή, που εφαρμόζεται την ημέρα της αποδοχής της δηλώσεως σε ελεύθερη κυκλοφορία.

(...).

Άρθρο 6

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Εφαρμόζεται μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1990.»

9. Ο πρώτος κανονισμός περί μέτρων διασφαλίσεως δεν αναφέρει τίποτε ως προς την τιμή συναλλάγματος που χρησιμοποιείται για τη μετατροπή της ελάχιστης τιμής εισαγωγής σε νόμισμα του κράτους μέλους εισαγωγής, προκειμένου να γίνει η σύγκριση που προβλέπει το άρθρο 1, παράγραφος 2. Ωστόσο, δυνάμει των άρθρων 1 και 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1676/85 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουνίου 1985, σχετικά με την αξία της λογιστικής μονάδας και τις τιμές μετατροπής που πρέπει να εφαρμόζονται στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής [5], οι γεωργικές τιμές μετατροπής εφαρμόζονται αυτομάτως στο πλαίσιο του πρώτου κανονισμού περί μέτρων διασφαλίσεως, έτσι ώστε η ελάχιστη τιμή εισαγωγής να καθοριστεί στα 88 «πράσινα» ECU ανά 100 χιλιόγραμμα. Οι γεωργικές τιμές μετατροπής διαφέρουν σημαντικά, για ορισμένα νομίσματα, από τις τιμές μετατροπής που διαμορφώνονται στην ελεύθερη αγορά.

10. Οι γεωργικές τιμές μετατροπής καθορίστηκαν με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1678/85 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουνίου 1985 [6]. Οι τιμές αυτές προσαρμόζονταν περιοδικώς από την Επιτροπή προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι επανευθυγραμμίσεις στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Νομισματικού Συστήματος. Οι τιμές που εφαρμόζονταν στο πλαίσιο του πρώτου κανονισμού περί μέτρων διασφαλίσεως καθορίστηκαν με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2929/90 της Επιτροπής, της 10ης Οκτωβρίου 1990 [7]:

Προϊόντα	Γεωργικές τιμές μετατροπής			
	1 ECU = DM	Εφαρμόζεται έως	1 ECU = DM	Εφαρμόζεται από
Μεταποιημένα οπωροκηπευτικά:				
(...)				
- άλλα μεταποιημένα οπωροκηπευτικά	2,34113	10.10.1990	2,35418	11.10.1990

11. Από 1ης Ιανουαρίου 1991 ο πρώτος κανονισμός περί μέτρων διασφαλίσεως αντικαταστάθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3797/90 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1990, περί των μέτρων διασφαλίσεως που πρέπει να εφαρμοστούν στις εισαγωγές ορισμένων ημιμεταποιημένων κόκκινων φρούτων καταγωγής Πολωνίας και Γιουγκοσλαβίας [8] (στο εξής: δεύτερος κανονισμός περί μέτρων διασφαλίσεως).

12. Το προοίμιο του εν λόγω κανονισμού αναφέρεται στις περιστάσεις υπό τις οποίες εκδόθηκε ο πρώτος κανονισμός περί μέτρων διασφαλίσεως. Αναφέρει ακόμη ότι «η διαθεσιμότητα των εν λόγω προϊόντων στην Πολωνία και τη Γιουγκοσλαβία είναι αυτή τη στιγμή σημαντική», και ότι:

5 — ΕΕ 1985, L 164, σ. 1.
6 — ΕΕ 1985, L 164, σ. 11.
7 — ΕΕ 1990, L 279, σ. 42· βλ. παράρτημα III.
8 — ΕΕ 1990, L 365, σ. 22.

«ελλείψει μιας συμφωνίας με τις χώρες-εξαγωγούς για την τήρηση μιας τιμής "ελεύθερο στα σύνορα" για την υπόλοιπη περίοδο της τρέχουσας περιόδου εμπορίας, τα προϊόντα θα εισάγονται στην Κοινότητα σε πολύ σημαντικές ποσότητες και σε πολύ χαμηλές τιμές».

Κρίθηκε λοιπόν αναγκαία η διατήρηση σε ισχύ του συστήματος ελάχιστης τιμής εισαγωγής. Το προοίμιο αναφέρεται, επίσης, στην ανάγκη καθορισμού ελάχιστων τιμών εισαγωγής, λαμβανομένων υπόψη των ποιοτικών διαφορών μεταξύ των διαφόρων προϊόντων, καθώς και στην ανάγκη σαφούς καθορισμού της τιμής μετατροπής που θα χρησιμοποιείται για τη μετατροπή της ελάχιστης τιμής εισαγωγής σε εθνικά νομίσματα.

13. Οι κρίσιμες για την παρούσα υπόθεση διατάξεις του δεύτερου κανονισμού περί μέτρων διασφαλίσεως προβλέπουν τα ακόλουθα:

«Άρθρο 1

1. Κατά την εισαγωγή στην Κοινότητα:

— κατεψυγμένων φραουλών και σμέουρων (...) καταγωγής Πολωνίας

(...)

η ελάχιστη τιμή που πρέπει να τηρείται καθορίζεται ως εξής:

(σε ECU/kg καθαρού βάρους)

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή των εμπορευμάτων	Ελάχιστη τιμή κατά την εισαγωγή
0811 10 90	Κατεψυγμένες φράουλες χωρίς προσθήκη ζάχαρης	
ex 0811 10 90	Ολόκληρα φρούτα	92
ex 0811 10 90	Άλλα	65
(...)		

2. Όταν η τιμή κατά την εισαγωγή είναι κατώτερη από την ελάχιστη τιμή που αναφέρεται ανωτέρω, εισπράττεται εξισωτική εισφορά ίση με τη διαφορά των δύο αυτών τιμών.

3. Η ελάχιστη τιμή κατά την εισαγωγή μετατρέπεται σε εθνικό νόμισμα του κράτους μέλους, το οποίο τίθεται σε ελεύθερη κυκλοφορία με βάση το ποσοστό μετατροπής που αναφέρεται στο άρθρο 3α του κανονισμού (ΕΟΚ) 3152/85 της Επιτροπής [9], που ισχύει την ημέρα της αποδοχής της δηλώσεως σε ελεύθερη κυκλοφορία.

4. Η τιμή που καθορίζεται για τα προϊόντα που αναφέρονται παραπάνω ως "Άλλα" εφαρμόζεται σε προϊόντα άλλα από τα κατεψυγμένα ολόκληρα φρούτα "IQF" της κατηγορίας I ή Extra (φράουλες) ή της κατηγορίας Extra (σμέουρα), τα οποία επικυρώνονται από έναν πολωνικό ή γιουγκοσλαβικό οργανισμό ελέγχου ποιότητας και συνοδεύεται, κατά τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Κοινότητα, από πιστοποιητικό στο οποίο αναφέρεται η ποιοτική κατηγορία.

Τα προϊόντα που δεν πληρούν τους προαναφερθέντες όρους τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία τηρώντας την ελάχιστη τιμή για την κατηγορία "ολόκληρα φρούτα".

Άρθρο 2

1. Η ελάχιστη τιμή κατά την εισαγωγή τηρείται εφόσον η τιμή κατά την εισαγωγή εκπεφρασμένη στο νόμισμα του κράτους μέλους στο οποίο τίθεται σε ελεύθερη κυκλοφορία δεν είναι κατώτερη από την ελάχιστη τιμή κατά την εισαγωγή που εφαρμόζεται κατά την ημέρα αποδοχής της δήλωσης σε ελεύθερη κυκλοφορία.

(...)

Άρθρο 5

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 1991.

Εφαρμόζεται μέχρι τις 31 Μαρτίου 1991.»

14. Η ισχύς του δεύτερου κανονισμού περί μέτρων διασφαλίσεως παρατάθηκε μέχρι την 31η Ιουλίου 1991 με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 810/91 της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 1991 [10], και κατόπιν μέχρι την 25η

9 — ΕΕ 1985, L 310, σ. 1.

10 — ΕΕ 1991, L 82, σ. 49.

Σεπτεμβρίου 1991 με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2152/91 της Επιτροπής, της 22ας Ιουλίου 1991 [11]. Και οι δύο αυτοί κανονισμοί αναφέρονται στην συνεχιζόμενη διαθεσιμότητα μεγάλων ποσοτήτων των εν λόγω προϊόντων στην Πολωνία και τη Γιουγκοσλαβία.

15. Με το άρθρο 1, παράγραφος 3, του δεύτερου κανονισμού περί μέτρων διασφαλίσεως καθορίστηκε η βάση μετατροπής της ελάχιστης τιμής εισαγωγής σε νόμισμα του κράτους μέλους εισαγωγής, διά της εναρμονίσεώς της με την πρακτική την ακολουθούμενη για τις ελάχιστες τιμές εισαγωγής άλλων γεωργικών προϊόντων. Η χρησιμοποιούμενη τιμή μετατροπής είναι η αντιπροσωπευτική γεωργική τιμή που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό των νομισματικών εξισωτικών εισφορών. Την 1η Ιανουαρίου 1991 η σχετική τιμή μετατροπής ήταν 2,35418 DM = 1 ECU [12]. Την 1η Αυγούστου 1991 η τιμή μετατροπής ήταν η ίδια [13].

16. Το συνδυασμένο αποτέλεσμα της ελάχιστης τιμής εισαγωγής και των γεωργικών τιμών συναλλάγματος εμφαίνεται στον ακόλουθο πίνακα, ο οποίος εμφανίζει τις μέσες και ελάχιστες τιμές εισαγωγής σε γερμανικά μάρκα και, σε διάφορες χρονικές περιόδους:

Κατεψυγμένες φράουλες εισαγωγής Πολωνίας	ECU/100 kg	DM/100 kg
Συμφωνηθείσα μέση τιμή 1989/90 (σε τιμή αγοράς που εφαρμοζόταν την 1.8.90)	88 ECU (τιμή ελεύθερης αγοράς)	181,95
Ελάχιστη τιμή εισαγωγής στις 10.10.90	88 πράσινα ECU	206,02
Ελάχιστη τιμή εισαγωγής από 11.10.90 έως 31.12.90	88 πράσινα ECU	207,17
Ελάχιστη τιμή εισαγωγής την 1.1.91		
— ολόκληρα φρούτα	92 πράσινα ECU	216,58
— άλλα	65 πράσινα ECU	153,02
Ελάχιστη τιμή εισαγωγής την 1.8.91		
— ολόκληρα φρούτα	92 πράσινα ECU	216,58
— άλλα	65 πράσινα ECU	153,02

17. Η Επιτροπή σημειώνει ότι το σύστημα ελάχιστων τιμών εισαγωγής εξακολουθεί να εφαρμόζεται σήμερα στο πλαίσιο των συμφωνιών που έχει συνάψει η Κοινότητα με την Πολωνία [14].

11 — ΕΕ 1991, L 200, σ. 16.

12 — Κανονισμός (ΕΟΚ) 3830/90 της Επιτροπής, της 28ης Δεκεμβρίου 1990 (ΕΕ 1990, L 369, σ. 51).

13 — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2197/91 της Επιτροπής, της 25ης Ιουλίου 1991 (ΕΕ 1991, L 207, σ. 42).

14 — Βλ. απόφαση 92/228/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, για τη σύναψη από την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα της ενδιάμεσης συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα, αφενός, και της Δημοκρατίας της Πολωνίας, αφετέρου, σχετικά με το εμπόριο και εμπορικά θέματα (ΕΕ 1991, L 114, σ. 1· βλ. παραρτήματα στα παραρτήματα VIIIβ και Χγ της Συμφωνίας)· απόφαση 93/743/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΚ, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1993, για τη σύναψη της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των κρατών μελών της, αφενός, και της Δημοκρατίας της Πολωνίας, αφετέρου (ΕΕ 1993, L 348, σ. 1· βλ. επίσης, παραρτήματα στα παραρτήματα VIIIβ και Χγ της Συμφωνίας).

Τα πραγματικά περιστατικά και τα ερωτήματα του αιτούντος δικαστηρίου

18. Μεταξύ Νοεμβρίου 1990 και Σεπτεμβρίου 1991 η Binder εισήγαγε κατεψυγμένες φράουλες από την Πολωνία. Το Hauptzollamt Stuttgart-West, καθού της ενώπιον του Finanzgericht διαδικασίας, διεξήγαγε έλεγχο και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η Binder δεν τήρησε τις προβλεπόμενες ελάχιστες τιμές εισαγωγής. Οι τιμές που είχαν πράγματι συμφωνηθεί ήταν χαμηλότερες από τις αναγραφόμενες στο τιμολόγιο τιμές (οι οποίες αντιστοιχούσαν στις ελάχιστες τιμές εισαγωγής), η δε Binder συμψήφιζε τη διαφορά υποτιμολογώντας τις εισαγωγές φρούτων μη υποκείμενων σε ελάχιστες τιμές. Κατά συνέπεια, το Hauptzollamt επέβαλε, βάσει των κανονισμών περί μέτρων διασφαλίσεως, εξισωτικές εισφορές ζητώντας από την Binder να καταβάλει, το συνολικό ποσό των 2 024 043,10 γερμανικών μάρκων (DM).

19. Η Binder υπέβαλε διοικητική ένσταση κατά της αποφάσεως επιβολής εξισωτικής εισφοράς, υποστηρίζοντας ότι δεν παρέβη τις ελάχιστες τιμές εισαγωγής. Επί της διοικητικής αυτής ενστάσεως δεν έχει ακόμη ληφθεί απόφαση. Το Hauptzollamt απέρριψε αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως περί επιβολής εισφοράς.

20. Κατόπιν αυτού η Binder προσέφυγε στο Finanzgericht ζητώντας αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως επιβολής εισφοράς διά της λήψεως προσωρινών μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 3, του γερμανικού Finanzgerichtsordnung (Κώδικα Δικονομίας των Φορολογικών Δικαστηρίων). Στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας η Binder υποστηρίζει ότι οι κανονισμοί περί μέτρων διασφαλίσεως είναι άκυροι.

21. Στις 6 Ιουλίου 1994 το Finanzgericht ζήτησε από το Δικαστήριο να αποφανθεί ως προς το κύρος των κανονισμών περί μέτρων διασφαλίσεως. Το Finanzgericht ανέστειλε, επίσης, την εκτέλεση της αποφάσεως του Hauptzollamt, κατόπιν ασφαλείας που συνέστησε η Binder, έως ότου εκδοθεί η απόφαση του Δικαστηρίου.

22. Τα ερωτήματα που υπέβαλε το Finanzgericht είναι τα ακόλουθα:

«1) Είναι ανίσχυρος ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2198/90 της Επιτροπής, της 27ης Ιουλίου 1990, περί των μέτρων διασφαλίσεως που πρέπει να εφαρμοστούν στις εισαγωγές κατεψυγμένων φραουλών, κατεψυγμένων σμέουρων, προσωρινά διατηρουμένων φραουλών και προσωρινά διατηρουμένων σμέουρων, καταγωγής Πολωνίας (ΕΕ L 198 της 28ης Ιουλίου 1990, σ. 53), καθόλη τη διάρκεια εφαρμογής του μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1990;

2) Είναι ανίσχυρος ο κανονισμός (ΕΟΚ) 3797/90 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1990, περί των μέτρων διασφαλίσεως που πρέπει να εφαρμοστούν στις εισαγωγές ορισμένων ημικατεψυγμένων κόκκινων φρούτων καταγωγής Πολωνίας και Γιουγκοσλαβίας (ΕΕ L 365 της 28ης Δεκεμβρίου 1990, σ. 22), κατά την

αρχική διάρκεια εφαρμογής του μέχρι τις 31 Μαρτίου 1991, καθώς και κατά τη διάρκεια της παρατάσεως εφαρμογής του μέχρι τις 31 Ιουλίου 1991 και, κατόπιν, μέχρι τις 25 Σεπτεμβρίου 1991 [κανονισμοί (ΕΟΚ) 810/91 και 2152/91 της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 1991 και της 22ας Ιουλίου 1991, αντιστοίχως, περί τροποποιήσεως του κανονισμού (ΕΟΚ) 3797/90 (ΕΕ ΕΚ, L 82 της 28ης Μαρτίου 1991, σ. 49· L 200 της 23ης Ιουλίου 1991, σ. 16)];»

Τα ανακύπτοντα ζητήματα

23. Η Binder δεν κατέθεσε γραπτές παρατηρήσεις ενώπιον του Δικαστηρίου· παρατηρήσεις κατέθεσαν μόνον η Ισπανική Κυβέρνηση και η Επιτροπή. Από τη διάταξη παραπομπής προκύπτει ότι η Binder αμφισβητεί το κύρος των κανονισμών περί μέτρων διασφαλίσεως για τρεις λόγους, εκ των οποίων ο τρίτος έχει τρία σκέλη:

α) Η Επιτροπή δεν μπορούσε να λάβει μέτρα διασφαλίσεως δυνάμει του βασικού κανονισμού, διότι, βάσει των στοιχείων που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά τον κανονισμό εφαρμογής, η κοινοτική αγορά δεν αντιμετώπιζε ούτε υπήρχε προφανώς περίπτωση να αντιμετωπίσει σοβαρές διαταραχές.

β) Οι κανονισμοί περί μέτρων διασφαλίσεως δεν επεξηγούν επαρκώς τους λόγους που δικαιολογούν την έκδοσή τους, κατά παράβαση του άρθρου 190 της Συνθήκης.

γ) Οι κανονισμοί περί μέτρων διασφαλίσεως παραβιάζουν την αρχή της αναλογικότητας που διέπει το κοινοτικό δίκαιο, καθόσον:

i) ο πρώτος κανονισμός περί μέτρων διασφαλίσεως, κατ' αντίθεση προς τον δεύτερο, δεν προβαίνει σε διάκριση μεταξύ των διαφόρων ποιοτήτων εισαγομένων κατεψυγμένων φραουλών·

ii) συνδέοντας τις τιμές με το «πράσινο» ECU, ο πρώτος κανονισμός περί μέτρων διασφαλίσεως προβαίνει σε συγκεκαλυμμένη αύξηση της ελάχιστης τιμής εισαγωγής·

iii) οι κανονισμοί περί μέτρων διασφαλίσεως διήρκεσαν περισσότερο απ' όσο ήταν αναγκαίο, διότι η τιμή των εισαγομένων από την Πολωνία προϊόντων υπερέβη την ελάχιστη τιμή πριν από τη λήξη της περιόδου εφαρμογής των κανονισμών.

24. Η Binder κατέθεσε, επίσης, έκθεση πραγματογνωμοσύνης σχετική με τα πραγματικά δεδομένα που αφορούν την κατά-

σταση της κοινοτικής αγοράς φραουλών [15]. Στην έκθεση υποστηρίζεται η άποψη ότι η κοινοτική αγορά δεν αντιμετώπιζε σοβαρές διαταραχές.

Διαταραχή της αγοράς

25. Το πρώτο επιχείρημα που προβάλλει η Binder είναι ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να λάβει μέτρα διασφαλίσεως δυνάμει του βασικού κανονισμού, διότι, βάσει των στοιχείων που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά τον κανονισμό εφαρμογής, η κοινοτική αγορά δεν αντιμετώπιζε ούτε υπήρχε προφανώς κίνδυνος να αντιμετωπίσει σοβαρές διαταραχές. Η προϋπόθεση αυτή για τη λήψη μέτρων τίθεται με το άρθρο 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού. Το άρθρο 1 του κανονισμού εφαρμογής ορίζει τέσσερις παράγοντες που πρέπει ιδίως να λαμβάνονται υπόψη κατά την εκτίμηση υπάρξεως διαταραχής της αγοράς: α) ο όγκος των πραγματοποιηθεισών ή των προβλεπομένων εισαγωγών· β) οι διαθέσιμες ποσότητες στην αγορά της Κοινότητος· γ) οι τιμές των κοινοτικών προϊόντων· και δ) οι τιμές των εισαχθέντων προϊόντων.

26. Η έκθεση πραγματογνωμοσύνης αναφέρεται στους τέσσερις αυτούς παράγοντες με τη σειρά. Ως προς το σημείο α), η έκθεση δέχεται ότι σημειώθηκε αύξηση των εισαγωγών από την Πολωνία, αλλά υπογραμμίζει ότι αυτό οφειλόταν στην αυξημένη ζήτηση στην Κοινότητα για υψηλής ποιότητας κατεψυγμένες φράουλες για μεταποίηση (για την παραγωγή ειδικών προϊόντων, όπως μαρμελάδες ποιότητας και γιαούρτια), ζήτηση η οποία δεν μπορούσε να ικανοποιηθεί από την κοινοτική παραγωγή, αλλά χρειαζόταν φράουλες της ποικιλίας Senga Sengana. Φράουλες Senga Sengana υπάρχουν στην Πολωνία, αλλά καλλιεργούνται μόνο σε πολύ μικρές ποσότητες στην Κοινότητα. Οι φράουλες Senga Sengana της Κοινότητας μεταποιούνται νωπές, χωρίς κατάψυξη, και επομένως δεν προστατεύονται από τους κανονισμούς περί μέτρων διασφαλίσεως. Ως προς το β), η έκθεση σημειώνει ότι η αύξηση των εισαγωγών από την Πολωνία οφείλεται, επίσης, στην ανικανοποίητη ζήτηση κατεψυγμένων φραουλών στην Κοινότητα. Η έκθεση αναφέρει ότι κατόπιν μιας μεγάλης συγκομιδής κατά τα έτη 1987 έως 1989, κατά τα οποία πλεονάσματα νωπών φραουλών καταψύχθηκαν και διατέθηκαν στην ευρισκόμενη σε ανάπτυξη κοινοτική μεταποιητική βιομηχανία, καλλιεργήθηκαν στην Κοινότητα λιγότερες φράουλες, με αποτέλεσμα η ζήτηση της μεταποιητικής βιομηχανίας να μη μπορεί να ικανοποιηθεί από τη κοινοτική παραγωγή. Ως προς το γ), η έκθεση τονίζει ότι οι συμβατικώς προκαθορισμένες τιμές φραουλών στην Κοινότητα, που προορίζονταν για μεταποίηση, παρέμειναν γενικώς σταθερές κατά τα έτη 1989 έως 1993. Ως προς το δ), η έκθεση αναφέρει ότι η μέση τιμή των εισαχθεισών από την Πολωνία κατεψυγμένων φραουλών κατά τα έτη 1990 και 1991 ήταν υψηλότερη από τη μέση τιμή του έτους 1989. Τελικώς, στην έκθεση υπογραμμίζεται ότι, δεδομένου ότι μόνο το 7 % (κατά το 1992) των παραχθεισών στην Κοινότητα φραουλών διατέθηκε για μεταποίηση, οι εισαγωγές κατεψυγμένων φραουλών προοριζομένων για μεταποίηση ουδέποτε μπορούσαν να αποτελέσουν σοβαρή απειλή διαταραχής για την κοινοτική αγορά.

27. Κατ' ουσία η έκθεση πραγματογνωμοσύνης διατυπώνει την άποψη ότι οι ει-

15 — Έκθεση των Dr. H. C. Behr και Dr. W. Ellinger της Zentrale Markt-und Preisberichtstelle für Erzeugnisse der Land-, Forst-un Ernährungswirtschaft GmbH, του Φεβρουαρίου 1994, η οποία επισυνάπτεται στη διάταξη παραπομπής.

σαχθείσες από την Πολωνία κατεψυγμένες φράουλες ήταν αποκλειστικώς της ποικιλίας Senga Sengana και προορίζονταν να χρησιμοποιηθούν για υψηλής προστιθεμένης αξίας βιομηχανική μεταποίηση· ότι η κοινοτική παραγωγή φραουλών Senga Sengana είναι αμελητέα· και ότι η κοινοτική μεταποιητική βιομηχανία δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει άλλες ποικιλίες φραουλών, εξαρτώμενη πλήρως, κατά συνέπεια, από τις εισαγωγές φραουλών της ποικιλίας Senga Sengana.

28. Η Επιτροπή και η Ισπανική Κυβέρνηση αντικρούουν τα επιχειρήματα που διατυπώνονται στην έκθεση πραγματογνωμοσύνης.

29. Η Επιτροπή, ειδικότερα, υπογραμμίζει ότι κατά τους πέντε πρώτους μήνες του 1990 η Πολωνική Κυβέρνηση δεν ήταν σε θέση να διασφαλίσει την τήρηση της συμφωνηθείσας μέσης τιμής εισαγωγής κατεψυγμένων φραουλών. Οι εισαγωγές κατά τους πέντε αυτούς μήνες, ανερχόμενες σε 23 499 τόνους, είχαν ήδη υπερβεί το σύνολο του όγκου των εισαγωγών κατά το 1989, το οποίο ανήλθε σε 21 985 τόνους [16]. Η αύξηση αυτή συνοδεύτηκε από πτώση της μέσης τιμής των πολωνικών κατεψυγμένων φραουλών από το συμφωνημένο επίπεδο των 88 ECU/100 kg σε 64 ECU/100 kg τον Μάιο του 1990 και σε 60 ECU/100 kg τον Ιούνιο του 1990. Οι τιμές κατεψυγμένων φραουλών που παράγονται και διατίθενται στην Κοινότητα σημείωσαν επίσης πτώση, όπως και η μέση τιμή όλων των εισαγωγών από τρίτες χώρες. Ενόψει αυτής της καταστάσεως η Επιτροπή έλαβε μέτρα διασφαλίσεως, εκδίδοντας τον πρώτο κανονισμό περί μέτρων διασφαλίσεως. Η Επιτροπή σημειώνει, επίσης, ότι δεν ήταν της ποικιλίας Senga Sengana όλες οι εισαχθείσες από την Πολωνία κατεψυγμένες φράουλες. Αναφέρει επίσης ότι έπρεπε να ληφθεί υπόψη η κατάσταση που επικρατούσε στο σύνολο της αγοράς κατεψυγμένων φραουλών, και όχι μόνο η κατάσταση που αφορούσε ορισμένες ποικιλίες, για τις οποίες δεν υπάρχουν ειδικά στατιστικά στοιχεία. Η Επιτροπή υποστηρίζει την άποψη ότι η κοινοτική μεταποιητική βιομηχανία δεν εξαρτάται αποκλειστικώς από μια ειδική ποικιλία φραουλών (την ποικιλία Senga Sengana κατά την έκθεση πραγματογνωμοσύνης), αλλά από μια ορισμένη ποιότητα φραουλών. Άλλες φράουλες, περιλαμβανομένων εκείνων που παράγονται στην Κοινότητα, μπορεί να είναι της ίδιας ποιότητας.

30. Η Επιτροπή υποστηρίζει, επίσης, ότι στον τομέα της γεωργικής πολιτικής απολαύει, *ως αρμόδια αρχή*, σε περιπτώσεις όπως η παρούσα, ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως κατά τον καθορισμό της βάσεως των λαμβανομένων μέτρων και ότι, κατά συνέπεια, το Δικαστήριο έχει σχετικώς περιορισμένη εξουσία ελέγχου.

31. Δεν νομίζω ότι η προσέγγιση αυτή της Επιτροπής είναι εντελώς ορθή. Βεβαίως, μπορεί ορθώς να υποστηριχθεί ότι στις περιπτώσεις που οι κοινοτικές αρχές έχουν να επιλέξουν μεταξύ διαφόρων μέτρων με τα οποία επιδιώκονται ανταγωνιστικοί πολιτικοί σκοποί, πρέπει να διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως. Στις περιπτώσεις αυτές δεν απόκειται φυσικά στο Δικαστήριο να υποκαταστήσει με τη δική του κρίση την εκτίμηση των αρμοδίων αρχών. Στις περιπτώσεις, όμως, που το προσβαλλόμενο κοινοτικό μέτρο εξαρτάται από ορισμένες διαπιστώσεις πραγματικών περιστατικών, το Δικαστήριο οφείλει κατά τη γνώμη μου να εξετάζει προσεκτικά την ακρίβεια αυτών των διαπιστώσεων, μολονότι δεν μπορεί καταρχήν να κρίνει ως παράνομο ένα μέτρο

16 — Βλ. στοιχεία Eurostat στο παράρτημα 1 των παρατηρήσεων της Επιτροπής.

παρά μόνο εφόσον διαπιστώσει πρόδηλη πλάνη ως προς την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών.

32. Και οι δύο καταστάσεις μπορεί να παρουσιαστούν στην ίδια υπόθεση, μπορούν όμως και πρέπει να διαχωρίζονται. Στην απόφασή του επί της υποθέσεως Wuidart κ.λπ. [17] το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι:

«Προκειμένου ωστόσο περί προδικαστικού ελέγχου των προϋποθέσεων εφαρμογής της απαγορεύσεως αυτής (απαγορεύσεως των διακρίσεων), πρέπει να διευκρινιστεί ότι ο κοινοτικός νομοθέτης διαθέτει στον τομέα της γεωργικής πολιτικής ευρεία εξουσία εκτιμήσεως η οποία είναι ανάλογη προς τα πολιτικής φύσεως καθήκοντα που του ανατθέτουν τα άρθρα 40 και 43 της Συνθήκης (βλ. απόφαση της 11ης Ιουλίου 1989 στην υπόθεση 265/87, Schräder, Συλλογή 1989, σ. 2237, σκέψη 22). Συγκεκριμένα, όταν για τη θέσπιση μιας ρυθμίσεως ο κοινοτικός νομοθέτης είναι αναγκασμένος να εκτιμήσει τα μελλοντικά αποτελέσματα της ρυθμίσεως αυτής και τα αποτελέσματα αυτά δεν μπορούν να προβλεφθούν με ακρίβεια, η εκτίμησή του δεν μπορεί να επικριθεί παρά μόνον εφόσον προκύπτει ότι αυτή είναι καταφανώς εσφαλμένη ενόψει των στοιχείων που ο εν λόγω νομοθέτης διέθετε κατά τον χρόνο θεσπίσεως της ρυθμίσεως.»

17 — Απόφαση της 21ης Φεβρουαρίου 1990, συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-267/88 έως C-285/88, Συλλογή 1990, σ. I-435, σκέψη 14.

33. Εξάλλου, όπως προσφάτως υπογράμμισε το Δικαστήριο [18]:

«Εφόσον πρόκειται για την αξιολόγηση περίπλοκης οικονομικής καταστάσεως [οι αρμόδιες αρχές] διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως. Επομένως, το Δικαστήριο όταν ελέγχει τη νομιμότητα της ασκήσεως τέτοιας εξουσίας, πρέπει να περιορίζεται στο να εξετάζει αν η άσκηση αυτή ενέχει προφανή πλάνη ή συνιστά κατάχρηση εξουσίας ή αν το όργανο αυτό υπερέβη προδήλως τα όρια της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει.»

34. Στην παρούσα υπόθεση το ζήτημα δεν είναι αν η Επιτροπή υπερέβη τα όρια της διακριτικής της εξουσίας, αλλά αν υπέπεσε σε προφανή πλάνη. Εκείνο που έχει σημασία κατά την εξέταση του ζητήματος αυτού, και υπό το πρίσμα των ανωτέρω σκέψεων του Δικαστηρίου, είναι ότι η Επιτροπή είναι υποχρεωμένη να ενεργήσει με βάση τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή της στη συγκεκριμένη στιγμή και ότι οφείλει να εκτιμήσει την ύπαρξη σοβαρής διαταραχής της αγοράς ή αν η κοινοτική αγορά απειλείται στο μέλλον με σοβαρή διαταραχή, πράγμα που είναι πολύ περισσότερο αβέβαιο. Κατά τον χρόνο εκδόσεως των κανονισμών περί μέτρων διασφαλίσεως η Επιτροπή δεν είχε ούτε μπορούσε να έχει στη διάθεσή της τα λεπτομερή στοιχεία που περιέχονται στην έκθεση πραγματογνωμοσύνης του 1994.

18 — Απόφαση της 29ης Φεβρουαρίου 1996, συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-296/93 και C-307/93, Γαλλία και Ιρλανδία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-795, σκέψη 31.

35. Εξάλλου, η Επιτροπή όφειλε να εξετάσει αν οι εισαγωγές κατεψυγμένων φραουλών από την Πολωνία μπορούσαν να προκαλέσουν σοβαρή διαταραχή όχι μόνο στην αγορά κατεψυγμένων φραουλών, αλλά στο σύνολο της αγοράς φραουλών στην Κοινότητα, στο μέτρο που τα προϊόντα αυτά είναι ανταγωνιστικά μεταξύ τους [19]. Συνεπώς, η Επιτροπή όφειλε να εξετάσει αν υπάρχει διαταραχή ή απειλή διαταραχής στην αγορά κατεψυγμένων φραουλών, φραουλών προοριζομένων για μεταποίηση και στην αγορά φραουλών γενικώς.

36. Περί τα μέσα του 1990 η Επιτροπή είχε να αντιμετωπίσει την αδυναμία εφαρμογής της συμφωνίας της Κοινότητας με την Πολωνία και τη σημαντική αύξηση των εισαγωγών από την Πολωνία κατεψυγμένων φραουλών, αύξηση η οποία συνοδεύτηκε με πτώση της τιμής τόσο των κοινοτικών όσο και των εισαγομένων από την Πολωνία κατεψυγμένων φραουλών. Τα επιχειρήματα της Binder σχετικά με την ανικανοποίητη κοινοτική ζήτηση δεν είναι πειστικά ούτε μπορούν να εξηγήσουν την πτώση των τιμών. Σε κατάσταση ανικανοποίητης ζήτησης εκείνο που θα έπρεπε να αναμένεται είναι αύξηση των τιμών.

37. Από τα στοιχεία του Eurostat που προσκόμισε η Επιτροπή προκύπτει χειροτέρευση της αγοράς κατά το πρώτο εξάμηνο του 1990, όσον αφορά τους τρεις από τους τέσσερις δείκτες που όφειλε να λάβει υπόψη της η Επιτροπή. Παρέμειναν σταθερές μόνο οι παραγόμενες στην Κοινότητα ποσότητες και τούτο διότι μεσολαβεί πάντοτε αρκετό χρονικό διάστημα μεταξύ της φυτείας και της συγκομιδής. Νομίζω ότι ορθώς η Επιτροπή συμπέρανε ότι η κοινοτική αγορά κατεψυγμένων φραουλών αντιμετώπιζε ή επρόκειτο να αντιμετωπίσει σοβαρές διαταραχές. Ο σκοπός της προστασίας της κοινοτικής βιομηχανίας φραουλών είναι, κατ' αρχήν, σύμφωνος με το άρθρο 39 της Συνθήκης. Συνεπώς, η Επιτροπή μπορούσε να λάβει τα απαιτούμενα μέτρα διασφαλίσεως. Η επιβολή ελάχιστης τιμής εισαγωγής αποτελούσε, κατ' αρχήν, μέσο κατάλληλο για την επίτευξη αυτού του σκοπού, διότι εξουδετέρωνε το πλεονέκτημα τιμής που είχαν οι εισαγόμενες από την Πολωνία φράουλες, εξαλείφοντας έτσι την αιτία της διαταραχής.

38. Εξάλλου, αρκετά από τα συμπεράσματα της εκθέσεως πραγματογνωμοσύνης είναι προφανώς ανακριβή, ενόψει των στοιχείων που έχει στη διάθεσή του το Δικαστήριο. Το επιχείρημα π.χ. ότι η αύξηση των εισαγωγών οφειλόταν στη μείωση της προσφοράς κοινοτικών κατεψυγμένων φραουλών αντιφάσκει με τα στοιχεία του Eurostat που κατέθεσε η Επιτροπή. Από τα στοιχεία αυτά προκύπτει μικρή αύξηση της εμπορίας κατεψυγμένων φραουλών εντός της Κοινότητας κατά το πρώτο εξάμηνο του 1990, σε σύγκριση με το πρώτο εξάμηνο του 1989, μολονότι αυτό είχε ως συνέπεια μείωση της τιμής (στην προσπάθεια διατηρήσεως του μεριδίου τους έναντι των φθηνότερων εισαγωγών). Ακόμα και η έκθεση πραγματογνωμοσύνης δέχεται ότι στην κανονική τιμή η κοινοτική παραγωγή νωπών φραουλών μπορεί να διατεθεί για μεταποίηση. Συνεπώς, αν ληφθεί υπόψη συνολικώς η αγορά φραουλών, οι εισαγωγές φθηνών κατεψυγμένων φραουλών από την Πολωνία μπορούν να επηρεάσουν την αγορά τόσο των νωπών όσο και των κατεψυγμένων κοινοτικών φραουλών και να προκαλέσουν μείωση της καλλιέργειάς τους (πράγμα που εξηγεί την

19 — Απόφαση της 3ης Φεβρουαρίου 1981, υπόθεση 95/80, Dervieu-Delahais κ.λπ. (Συλλογή 1981, σ. 317, σκέψη 11).

μείωση της παραγωγής κατεψυγμένων φραουλών στην Κοινότητα κατά το 1991, ενώ εξακολουθούσαν ακόμη να ισχύουν τα μέτρα διασφαλίσεως).

39. Ομοίως, το γεγονός ότι οι τιμές των κοινοτικών φραουλών παρέμειναν σταθερές κατά τα έτη 1989 έως 1993 πρέπει να εκτιμηθεί υπό το πρίσμα των μέτρων διασφαλίσεως που έλαβε η Επιτροπή: αποδεικνύει ότι με τα μέτρα αυτά επιτεύχθηκε ο σκοπός της προστασίας της κοινοτικής αγοράς από διαταραχές.

40. Το επιχείρημα ότι η μέση τιμή των εισαχθεισών από την Πολωνία φραουλών κατά τα έτη 1990 και 1991 ήταν υψηλότερο από τη μέση τιμή του έτους 1989, είναι επίσης ανακριβές. Σύμφωνα με τα στοιχεία του Eurostat η μέση τιμή κατεψυγμένων πολωνικών φραουλών ήταν χαμηλότερη τόσο κατά το 1990 όσο και κατά το 1991 σε σχέση με την τιμή του 1989, παρά τη λήψη μέτρων διασφαλίσεως.

41. Μερικά από τα επιχειρήματα της εκθέσεως πραγματογνωμοσύνης περιλαμβάνονταν σε ένα έγγραφο της 3ης Αυγούστου 1990 της Waren-Verein der Hamburger Börse eV (εμπορευματικής ενώσεως του Χρηματιστηρίου του Αμβούργου) προς το Bundesministerium für Ernährung, Landwirtschaft und Forsten (Ομοσπονδιακό Υπουργείο Τροφίμων, Γεωργίας και Δασών), με το οποίο εξητείτο από τη Γερμανική Κυβέρνηση να παρέμβει με σκοπό την αναστολή του πρώτου κανονισμού περί μέτρων διασφαλίσεως. Το έγγραφο αυτό δεν περιλαμβάνει στοιχεία που να μην επεξηγούνται αναλυτικότερα στην έκθεση πραγματογνωμοσύνης. Στο έγγραφο αυτό διατυπώνεται επίσης το επιχείρημα ότι οι κοινοτικές μεταποιητικές βιομηχανίες είχαν ήδη συνάψει συμβάσεις εισαγωγής σε τιμές οι οποίες δεν μπορούσαν να τηρηθούν λόγω της ελάχιστης τιμής εισαγωγής. Μολονότι το επιχείρημα αυτό δεν αναφέρεται στη διάταξη παραπομπής, αξίξει να σημειωθεί ότι το Δικαστήριο έχει ήδη εξετάσει το ζήτημα της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης όσων ασχολούνται με την εμπορία γεωργικών προϊόντων. Στην υπόθεση Γαλλία και Ιρλανδία κατά Επιτροπής το Δικαστήριο υπογράμμισε ότι [20]:

«Μολονότι η τήρηση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης εντάσσεται στις θεμελιώδεις αρχές της Κοινότητας, οι επιχειρηματίες δεν δικαιολογούνται να τρέφουν προσδοκίες για τη διατήρηση υφισταμένης καταστάσεως, η οποία μπορεί να μεταβληθεί στο πλαίσιο της ασκήσεως της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτουν τα κοινοτικά όργανα, ιδίως δε σε τομείς όπως οι κοινές οργανώσεις αγορών, ο σκοπός των οποίων απαιτεί συνεχή προσαρμογή προς τις μεταβολές της οικονομικής καταστάσεως (...). Επομένως, οι επιχειρηματίες δεν μπορούν να επικαλεστούν την ύπαρξη κεκτημένου δικαιώματος προς διατήρηση ενός πλεονεκτήματος που απορρέει γι' αυτούς από τη θέσπιση της κοινής οργανώσεως αγορών και του οποίου επωφελήθηκαν σε δεδομένη στιγμή (...).»

42. Καταλήγω επομένως στο συμπέρασμα ότι δεν αποδείχθηκε εις βάρος της Επιτροπής πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Αντιθέτως,

20 — Προαναφερθείσα στην υποσημείωση 18.

προέκυψε ότι υπήρξε πράγματι απειλή διαταραχής της κοινοτικής αγοράς και ότι, ενόψει των διαθεσίμων κατά τη χρονική εκείνη στιγμή στοιχείων, δεν μπορεί να υποστηριχθεί ότι δεν ήταν εύλογη η έκδοση των κανονισμών περί μέτρων διασφαλίσεως προς αντιμετώπιση αυτής της διαταραχής.

Ανεπαρκής αιτιολογία

43. Η Binder υποστηρίζει ότι οι κανονισμοί περί μέτρων διασφαλίσεως είναι άκυροι επειδή δεν εκθέτουν τους λόγους για τους οποίους εκδόθηκαν, όπως επιβάλλει το άρθρο 190 της Συνθήκης. Υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν εξέτασε την κατάσταση της αγοράς φραουλών συνολικώς και ότι δεν αποσαφηνίζει αν λήφθηκαν υπόψη τα κριτήρια του άρθρου 1 του κανονισμού εφαρμογής.

44. Κατά πάγια νομολογία του Δικατηρίου, η υποχρέωση αιτιολογίας που επιβάλλει το άρθρο 190 της Συνθήκης συνίσταται στην έκθεση των λόγων κατά τέτοιο τρόπο ώστε οι μεν ενδιαφερόμενοι να μπορούν να υπερασπιστούν τα δικαιώματά τους, το δε Δικαστήριο να μπορεί να ασκήσει τον έλεγχό του. Ωστόσο, δεν απαιτείται η λεπτομερής παράθεση όλων των πραγματικών και νομικών ζητημάτων, πρέπει δε να λαμβάνονται υπόψη οι πρακτικές ανάγκες και ο διαθέσιμος για την έκδοση μιας αποφάσεως χρόνος. Η τήρηση της υποχρεώσεως αιτιολογίας πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο βάσει του γράμματος του συγκεκριμένου μέτρου, αλλά και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται, καθώς και του συνόλου των κανόνων δικαίου που διέπουν το σχετικό θέμα [21].

45. Στην παρούσα υπόθεση μεταξύ των αιτιολογικών σκέψεων του πρώτου κανονισμού περί μέτρων διασφαλίσεως αναφέρεται η μη τήρηση της συμφωνίας περί του επιπέδου τιμών, η αύξηση του όγκου και η μείωση των τιμών των εισαγομένων από την Πολωνία κατεψυγμένων φραουλών. Στο προοίμιο αναφέρεται ότι οι κατεψυγμένες φράουλες εισάγονταν σε τιμές σημαντικά χαμηλότερες από τις τιμές που μπορούσαν να διατεθούν στην αγορά τα κοινοτικά προϊόντα και ότι, υπό αυτές τις συνθήκες, η κοινοτική αγορά βρισκόταν εκτεθειμένη στον κίνδυνο σοβαρών διαταραχών που θα μπορούσαν να ματαιώσουν την επίτευξη των σκοπών που θέτει το άρθρο 39 της Συνθήκης. Παρόμοιες είναι και οι αιτιολογικές σκέψεις του δεύτερου κανονισμού περί μέτρων διασφαλίσεως.

46. Νομίζω ότι η απόφαση λήψεως μέτρων διασφαλίσεως δικαιολογείται επαρκώς και στους δύο σχετικούς κανονισμούς. Όπως τόνισα ανωτέρω, στις αιτιολογικές σκέψεις επισημαίνονται ορθώς οι λόγοι που δικαιολογούν τη λήψη της αποφάσεως. Όπως, εξάλλου, αποδεικνύει η παρούσα υπόθεση, οι αιτιολογικές σκέψεις παρέχουν πλήρως τη δυνατότητα στους ενδιαφερομένους να υπερασπιστούν τα δικαιώματά τους και στο Δικαστήριο τη δυνατότητα να ασκήσει τον δικαστικό του έλεγχο.

21 — Απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 1990, υπόθεση C-350/88, Delacre κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 1990, σ. I-395, σκέψεις 15 και 16).

Αναλογικότητα

47. Οι κανονισμοί περί μέτρων διασφαλίσεως δεν υπόκεινται μόνο στη γενική αρχή της αναλογικότητας, αλλά και στον ιδιαίτερα αυστηρό έλεγχο αναλογικότητας που προβλέπει το άρθρο 2, παράγραφος 2, του κανονισμού εφαρμογής. Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή μέτρα μπορούν να ληφθούν μόνο «κατά το μέτρο και για τη διάρκεια που κρίνονται απολύτως αναγκαία» [22]. Η Binder υποστηρίζει ότι τα μέτρα που έλαβε η Επιτροπή δεν ανταποκρίνονται στις προϋποθέσεις αυτές.

48. Πριν εξετάσω ειδικότερα τα επιχειρήματα της Binder, επιθυμώ να υπογραμμίσω ότι, γενικώς, το αποτέλεσμα που είχαν τα μέτρα διασφαλίσεως επί των εισαγωγών από την Πολωνία δεν δικαιολογεί το συμπέρασμα ότι τα μέτρα αυτά ήταν δυσανάλογα. Από τα στοιχεία του Eurostat που κατέθεσε η Επιτροπή προκύπτει ότι κατά τα έτη 1990 και 1991 οι εισαγωγές κατεψυγμένων φραουλών συνέχισαν να αυξάνονται σημαντικώς, παρά την επιβολή του συστήματος ελάχιστης τιμής [23]. Εξάλλου, κατά μέσο όρο η εφαρμογή του συστήματος αυτού δεν είχε ως συνέπεια την αύξηση της τιμής των εισαγομένων σε σχέση με τις τιμές του 1989.

22 — Βλ. παράγραφο 36 των προτάσεών μου στην υπόθεση C-24/90, Werner Faust (Συλλογή 1991, σ. I-4905), στην υπόθεση C-25/90, Wünsche (Συλλογή 1991, σ. I-4939) και στην υπόθεση C-26/90, Wünsche (Συλλογή 1991, σ. I-4961).

23 — Το 1989 οι εισαγωγές ανέρχονταν σε 21 985 τόνους· το 1990 σε 41 540 τόνους· το 1991 σε 62 934 τόνους.

49. Έρχομαι τώρα στην εξέταση των τριών ειδικών επιχειρημάτων που διατύπωσε η Binder σχετικά με την αναλογικότητα.

i) *Διαφοροποίηση αναλόγως της ποιότητας*

50. Η Binder υποστηρίζει ότι ο πρώτος κανονισμός της Επιτροπής περί μέτρων διασφαλίσεως θα έπρεπε να καθορίζει διαφορετικές ελάχιστες τιμές εισαγωγής για τις διάφορες ποιοτικές κατηγορίες κατεψυγμένων φραουλών. Πράγματι, η Επιτροπή προέβη σε μια τέτοια διαφοροποίηση στον δεύτερο κανονισμό περί μέτρων διασφαλίσεως. Στην έκθεση πραγματογνωμοσύνης αναφέρεται ότι η πλειοψηφία των εισαγωγών από την Πολωνία αφορούσε φράουλες της κατηγορίας ΙΙ, οι οποίες είναι κατά 20 έως 30 % φθηνότερες από τις φράουλες της κατηγορίας Ι.

51. Η Επιτροπή όμως υποστηρίζει ότι η συμφωνία με την Πολωνία καθόριζε μέση τιμή και ότι, επομένως, δεν ήταν αναγκαία βεβαίωση της ποιότητας (καθόσον οι εισαγωγές υψηλής ποιότητας ισορροπούσαν τις εισαγωγές χαμηλής ποιότητας, ώστε να επιτυγχάνεται η μέση τιμή), και ότι τον Ιούλιο του 1990 δεν υπήρχε αξιόπιστο σύστημα που να βεβαιώνει την ποιότητα των πολωνικών φραουλών. Από 1ης Ιανουαρίου 1991 εφαρμόστηκε σύστημα επίσημων πιστοποιητικών ποιότητας και η Επιτροπή αντικατέστησε τον πρώτο κανονισμό περί μέτρων διασφαλίσεως με τον δεύτερο κανονισμό περί μέτρων διασφαλίσεως, ο οποίος καθορίζει διαφορετική ελάχιστη τιμή εισαγωγής για δύο διαφορετικές ποιοτικές

κατηγορίες. Κατά την προφορική διαδικασία η Binder αμφισβήτησε τον ισχυρισμό περί μη υπάρξεως πιστοποιητικού ποιότητας τον Ιούλιο του 1990. Η Επιτροπή απάντησε ότι κατά το στάδιο εκείνο η Επιτροπή δεν μπορούσε να στηριχθεί σε κάποιο από τα διαθέσιμα συστήματα πιστοποιήσεως της ποιότητας.

52. Δέχομαι το επιχείρημα της Επιτροπής ότι δεν ήταν αναγκαίος ο καθορισμός διαφορετικής ελάχιστης τιμής εισαγωγής για τις διάφορες ποιότητες κατεψυγμένων φραουλών, εφόσον αυτό ήταν αδύνατο να εφαρμοστεί. Το άρθρο 2, παράγραφος 2, του κανονισμού 521/77 επιτρέπει αλλά δεν υποχρεώνει την Επιτροπή να προβαίνει σε διαφοροποίηση [24]. Η Επιτροπή είχε τη δυνατότητα να καθορίσει ενιαία ελάχιστη τιμή εισαγωγής στον πρώτο κανονισμό περί μέτρων διασφαλίσεως, καθόρισε δε την τιμή αυτή σε αρκετά υψηλό επίπεδο ώστε να αποτρέψει σημαντικές εισαγωγές φραουλών χαμηλότερης ποιότητας.

ii) *Χρησιμοποίηση της «πράσινης» τιμής συναλλάγματος για τη μετατροπή*

53. Ο πρώτος κανονισμός περί μέτρων διασφαλίσεως δεν όριζε την τιμή βάσει της οποίας έπρεπε η ελάχιστη τιμή εισαγωγής να μετατραπεί σε νόμισμα του κράτους μέλους εισαγωγής, προκειμένου να γίνει σύγκριση με την πραγματική τιμή εισαγωγής. Δυνάμει του κανονισμού 1676/85 [25], εφαρμόζονταν αυτομάτως οι γεωργικές τιμές μετατροπής.

54. Η Επιτροπή καθόρισε την ελάχιστη τιμή εισαγωγής στο ίδιο επίπεδο με εκείνο της μέσης τιμής που είχε προηγουμένως συμφωνηθεί με την Πολωνία. Η τιμή αυτή ανερχόταν σε 88 ECU/100 kg, η οποία βάσει της τιμής συναλλάγματος που είχε διαμορφωθεί στην ελεύθερη αγορά την 1η Αυγούστου 1990 ισοδυναμούσε με 181,90 DM/100 kg. Ωστόσο, η ελάχιστη τιμή εισαγωγής καθορίστηκε σε 88 «πράσινα» ECU/100 kg τα οποία ισοδυναμούσαν με 206,02 DM/100 kg. Επομένως, καθόσον αφορά τη Γερμανία, ο πρώτος κανονισμός περί μέτρων διασφαλίσεως καθόρισε την ελάχιστη τιμή εισαγωγής σε επίπεδο 13,3 % υψηλότερο από την προηγούμενη μέση τιμή (μολονότι η αύξηση ήταν προφανώς πολύ μικρότερη στα άλλα κράτη μέλη), ενώ κατά τα προηγούμενα τέσσερα έτη η μέση τιμή σημείωνε κατά μέσο όρο αύξηση μόνο 1,4 % ετησίως. Σκοπός του πρώτου κανονισμού περί μέτρων διασφαλίσεως ήταν «να εμποριστεί η διάθεση των εισαγόμενων προϊόντων σε ασυνήθιστα χαμηλές τιμές» [26].

55. Η Binder, στηριζόμενη στην έκθεση πραγματογνωμοσύνης, διατυπώνει τον ισχυρισμό ότι «εισαγόμενα προϊόντα σε ασυνήθιστα χαμηλές τιμές» αναμενόταν να είναι εκείνα που εισάγονται σε τιμές φθηνότερες

24 — Βλ. προτάσεις μου της 14ης Μαρτίου 1996 στην υπόθεση C-295/94, Hüpeden (Συλλογή 1996, σ. I-3375) και στην υπόθεση C-296/94, Pietsch (Συλλογή 1996, σ. I-3409) παράγραφος 56.

25 — Προαναφερθείς στην υποσημείωση 5.

26 — Βλ. την τρίτη αιτιολογική σκέψη του πρώτου κανονισμού περί μέτρων διασφαλίσεως.

από τις μέσες τιμές που είχαν συμφωνηθεί προηγουμένως.

56. Η Επιτροπή υπογραμμίζει ότι η αύξηση της τιμής ήταν σκόπιμη: υπό το καθεστώς των προηγουμένων συμφωνιών με την Πολωνία δεν σημειώθηκε αύξηση τιμών από το 1988, σκοπός δε ήταν η ενθάρρυνση εισαγωγών προϊόντων υψηλότερης ποιότητας και ότι οι προηγούμενες πραγματικές τιμές ήταν υψηλότερες από τον μέσο όρο των τιμών που είχαν συμφωνηθεί με την Πολωνία.

57. Το γεγονός ότι η ελάχιστη τιμή εισαγωγής δεν καθορίστηκε σε ιδιαίτερα υψηλό επίπεδο οφείλεται, κατά τη γνώμη μου, στο γεγονός ότι οι εισαγωγές από την Πολωνία συνέχισαν να αυξάνονται από το 1990 έως το 1993, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του Eurostat που κατέθεσε η Επιτροπή ως παράρτημα των παρατηρήσεών της. Η Επιτροπή δεν ήταν υποχρεωμένη να διατηρήσει τη μέση τιμή που ίσχυε υπό το καθεστώς των προηγουμένων συμφωνιών. Μπορούσε να καθορίσει την ελάχιστη τιμή σε τέτοιο επίπεδο ώστε να επιτυγχάνεται η προστασία της κοινοτικής αγοράς, όπως δε αποδεικνύει η εξέλιξη των εισαγωγών από την Πολωνία το επίπεδο τιμών που επελέγη ήταν πράγματι το κατάλληλο.

iii) *Διάρκεια*

58. Τέλος, η Binder διατυπώνει τον ισχυρισμό ότι οι κανονισμοί περί μέτρων διασφαλίσεως διήρκεσαν πολύ πλέον του δέοντος, δεδομένου ότι η τιμή του εισαγομένου προϊόντος από την Πολωνία ανήλθε σε περίπου 100 ECU/100 kg ήδη από το τέταρτο τρίμηνο του 1990.

59. Η Επιτροπή τονίζει ότι αυτή η αύξηση της τιμής αποδεικνύει απλώς ότι τα μέτρα διασφαλίσεως είχαν το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, ελλείψει συμφωνίας με την Πολωνία σχετικά με τις τιμές εισαγωγής, η κατάργηση του μέτρου θα είχε ως αποτέλεσμα την πρόκληση νέας διαταραχής στην κοινοτική αγορά. Όταν έληξε ο δεύτερος κανονισμός περί μέτρων διασφαλίσεως αυτός αντικαταστάθηκε με συμφωνία που υπογράφηκε με την Πολωνία σχετικά με τις ελάχιστες τιμές εισαγωγής φραουλών προοριζομένων για μεταποίηση, η οποία εξακολουθεί να ισχύει σήμερα.

60. Κατά τη γνώμη μου, δεδομένου ότι οι τιμές εισαγωγής κατεψυγμένων φραουλών από την Πολωνία δεν σημείωσαν αύξηση κατά μέσο όρο στη διάρκεια της περιόδου ισχύος των κανονισμών και σε σύγκριση με την περίοδο που προηγήθηκε της λήψεως των μέτρων διασφαλίσεως [27] και δεδομένης της ελλείψεως συμφωνίας με την Πολωνία, η διάρκεια ισχύος των εν λόγω κανονισμών δεν ήταν δυσανάλογη.

27 — Βλ. παράρτημα 1 των παρατηρήσεων της Επιτροπής.
1989 — μηνιαίος μέσος όρος 86,1 ECU, σταθμισμένος μέσος όρος (κατά όγκο) 86,1 ECU
1990 — μηνιαίος μέσος όρος 80,0 ECU, σταθμισμένος μέσος όρος (κατά όγκο) 76,4 ECU
1991 — μηνιαίος μέσος όρος 76,5 ECU, σταθμισμένος μέσος όρος (κατά όγκο) 76,3 ECU

Πρόταση

61. Κατά συνέπεια, φρονώ ότι στα ερωτήματα που υπέβαλε το Finanzgericht πρέπει να δοθούν οι ακόλουθες απαντήσεις:

1) Από την εξέταση των ερωτημάτων που υποβλήθηκαν δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του κανονισμού (ΕΟΚ) 2198/90 της Επιτροπής, της 27ης Ιουλίου 1990, περί των μέτρων διασφαλίσεως που πρέπει να εφαρμοστούν στις εισαγωγές κατεψυγμένων φραουλών, κατεψυγμένων σμέουρων, προσωρινά διατηρουμένων φραουλών και προσωρινά διατηρουμένων σμέουρων, καταγωγής Πολωνίας, για ολόκληρη την περίοδο εφαρμογής του μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1990.

2) Από την εξέταση των ερωτημάτων που υποβλήθηκαν δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του κανονισμού (ΕΟΚ) 3797/90 της Επιτροπής, της 21ης Δεκεμβρίου 1990, περί των μέτρων διασφαλίσεως που πρέπει να εφαρμοστούν στις εισαγωγές ορισμένων ημιμεταποιημένων κόκκινων φρούτων καταγωγής Πολωνίας και Γιουγκοσλαβίας, καθώς και του κανονισμού (ΕΟΚ) 810/91 της Επιτροπής, της 27ης Μαρτίου 1991, ή του κανονισμού (ΕΟΚ) 2152/91 της Επιτροπής, της 22ας Ιουλίου 1991, με τους οποίους παρατάθηκε η περίοδος εφαρμογής του κανονισμού 3797/90 έως τις 31 Ιουλίου 1991 και 25 Σεπτεμβρίου 1991, αντιστοίχως.